



# Mette Frederiksens tale ved åbning af Folkemødet

**Taler**

Mette Frederiksen  
Statsminister

**Dato**

15. juni 2023

**Sted**

Allinge, Bornholm

”For frihed. For frihed. For frihed.”

Jeg tror ikke, at jeg er den eneste, der blev rørt under årets åbningssang.

Tak til Samara Bahrami for at sætte smukke ord på de iranske kvinders modige frihedskamp.

Og for at minde os alle sammen om det mest dyrebare, vi har:

Vores åbne, frie samfund.

Vores demokrati.

Og det helt særlige fællesskab, vi har med hinanden her i Danmark. Som de kommende tre dage vil folde sig ud her på Bornholm.

At mødes under åben himmel. På kryds og tværs. Fra vidt forskellige dele af landet og med vidt forskelligt udgangspunkt.

Det er Folkemødet, når det er bedst.

Tak til Vibe og Jacob for at stå i spidsen for hele Danmarks demokratifest.

Tak til bornholmerne. Fordi vi må låne jeres ø igen i år.

Tak til alle jer, der er kommet hertil for at være med.

Og ikke mindst tak til jer frivillige, der har knoklet for, at vi andre kan være her.

\* \* \*

De næste tre dage handler ikke først og fremmest at få ret. Eller om at få det sidste ord.

Men om, at vi alle tager del i en fælles samtale.

Om de store spørgsmål, vi står over for.

Og om hvilken vej vi skal bevæge os.

Demokrati er meget mere end at afgive sin stemme. Det er at bruge den. Og lytte til andres.

Debattere. Være uenige. Blive klogere.

Kun sådan kan vi flytte os som mennesker og som samfund.

\* \* \*

Et af de bedste eksempler på, at vi har gjort netop det. Det er den grønne omstilling.

Tænk engang. For bare fire år siden. Havde Danmark ingen klimalov med bindende klimamål.

For mange var klimamål mest noget, der levede i rapporter og i taler på internationale topmøder.

Sådan havde det måske stadig været i dag. Hvis ikke tusindvis af danskere – ikke mindst mange unge – havde råbt op. Demonstreret. Krævet grøn handling på de klimaforandringer, der er i gang med at ødelægge vores jordklode.

I dag er klima blevet en folkesag.

Vi har flyttet os.

Vi har fået en af verdens mest ambitiøse klimalove. Bredt forankret fra højre til venstre.

Vi har truffet beslutninger og indgået et utal af grønne aftaler. Der til sammen bringer os næsten tre fjerdedele af vejen til de 70 procent.

Der er stadig nogen, der mener, at det går for langsomt. Nok også nogle af jer, der står her foran mig i dag.

Der er også dem, der synes, at forandringerne sker lidt for hurtigt.

Begge synspunkter er legitime.

Men ingen kan anfægte, at vi på meget kort tid har truffet markante beslutninger om vores grønne fremtid. Beslutninger, der betyder, at Danmark i dag regnes for det foregangsland, vi ønsker at være.

Den grønne omstilling er en af det danske demokratis største og vigtigste sejre de senere år.

Og med den alvorlige tørke, som vi lige nu oplever i Danmark og i Europa. Så håber jeg, at alle er klar til de næste skridt.

\* \* \*

Rundt om i verden kigger andre lande på os og spørger: Hvordan gør I?

Hvordan undgår I stigende ulighed og polarisering?

Svaret er, at vi har fundet en særlig vej.

Den danske vej. Hvor klimahandling og grøn omstilling går hånd i hånd med velfærd. Med økonomisk vækst. Med arbejdspladser.

Vi er et af de lande, der er kommet længst. Men der er stadig meget at gøre. Og vi har travlt!

Derfor har vi også behov for at tale åbent om de dilemmaer og svære spørgsmål,

som den grønne omstilling stiller os over for:

Hvordan undgår vi, at prisen for den grønne omstilling rammer skævt? At mennesker mister deres job?

Hvordan kommer vi videre med den nødvendige omstilling af landbruget – samtidig med at danske landmænd kan konkurrere med resten af verden og bevare den høje kvalitet?

Og hvordan skaber vi plads til meget mere vedvarende energi– uden at det går ud over vores natur og dyreliv?

Svarene på de spørgsmål. Dem finder vi kun, hvis vi lytter til hinanden. Til bekymringerne. Til de gode idéer. Og til håbet, som peger fremad.

Man er ikke en klimatosse, fordi man er utålmodig for at stoppe klimaforandringer.

Og man er ikke ignorant, fordi man gerne vil kunne drive sin virksomhed og give sine børn mad på bordet.

\* \* \*

Jeg håber, at vi kan bruge de næste tre dage på det, som vi er så gode til her i Danmark.

Møde hinanden. Give plads. Især til dem, vi er uenige med. Tænke efter en ekstra gang.

Både når det gælder klimaet. Og de andre store spørgsmål, som vi sammen skal finde svar på.

Nogle af de spørgsmål vil udfordre os. På nye måder. På tværs af generationer. Og på kryds og tværs i partierne.

Jeg vil gerne vove et øje. Og i dag tale om et emne, som ligger mig selv meget på sinde. Og som jeg ved, er vigtig for mange danskere.

Værdighed i den sidste tid i livet.

Hvordan rammerne for vores sidste tid skal være. Hvor meget vi som mennesker selv skal kunne bestemme. Og hvornår.

Forfatter og journalist Kirsten Jacobsen udgav tidligere i år bogen 'Løftet'.

Den handler om den ultimative prøve for kærligheden. Når døden kommer tæt på.

Og beskriver alt det, der er på spil i den her diskussion.

Kirsten Jacobsen peger selv på en del af de dilemmaer, diskussionen rummer. Om muligheden for at få hjælp til at dø.

I et interview om bogen fortæller hun, hvordan man selvfølgelig skal anerkende et stærkt velfærds- og sundhedsvæsen, der altid vil forsøge at behandle. At redde.

Men også, at der må være et personligt valg.

Og så siger hun: "Man kan tage til Schweiz, hvis man er rig. Men jeg synes ikke, at dine ressourcer skal være afgørende for din mulighed for at dø."

Det er jeg enig i.

Det er en svær debat. Og jeg er opmærksom på, at for eksempel Det Ethiske Råd ad flere omgange har udtalt sig imod.

Selv har jeg det helt anderledes.

Og meget tyder på, at mange danskere har det som jeg.

Borgerforslag er blevet fremsat. Og forleden dag modtog jeg en hjerteskrærende mail fra en kvinde, der lige har taget afsked med et familiemedlem. Uden den værdighed, de havde ønsket.

Det skal hverken være meningsmålinger eller eksperter, der afgør vores vej frem på dette spørgsmål.

Det skal være den diskussion, vi har med hinanden. Som mennesker. Som borgere.

Min klare anbefaling er, at vi ikke konkluderer for hurtigt.

Men samtalen har vi brug for.

\* \* \*

Jeg tror på, at vores demokrati er stærkt nok til selv de sværeste samtaler.

Tak for ordet. Og hav et rigtig godt Folkemøde!

**Kilde**

[www.stm.dk](http://www.stm.dk)

**Kildetype**

Dokumentation på online medie

**Tags**

Folkemødetale, Socialdemokratiet, Åbningstale

**URI**

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-tale-ved-abning-af-folkemodet>